

Den amerikansk-kinesiska innovationsdialogen

– erfarenheter, aktörer och syften

Innovationsdialogen är en process för strategisk dialog mellan USA och Kina. Denna rapport redogör kortfattat för de båda ländernas erfarenheter från innovationsdialogen och bidrar med kunskap om hur EU – och Sverige – kan lära för sin egen dialog med Kina.

Dnr 2012/246
Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
Studentplan 3, 831 40 Östersund
Telefon: 010 447 44 00
Telefax: 010 447 44 01
E-post: info@tillvaxtanalys.se
www.tillvaxtanalys.se

För ytterligare information, kontakta Rolf Höijer eller Carl Jeding

Rolf Höijer
Telefon: +1 202 536 1586
E-post: rolf.hojer@growthanalysis.se

Carl Jeding
Telefon: +46 10 447 44 78
E-post: carl.jeding@tillvaxtanalys.se

Förord

Innovationsdialogen är en process för strategisk dialog som pågått sedan 2010 mellan den amerikanska administrationen och det kinesiska politiska ledarskapet. Den rör handels- och innovationsfrågor och är en form av undersamtal till den bilaterala '*Strategiska och Ekonomiska Dialogen*' inom vilken USA och Kina diskuterar handelsfrågor på en övergripande nivå.

Med bakgrund av den pågående innovationsdialogen mellan Europeiska unionen och Kina är det viktigt att förstå hur de båda parterna, USA och Kina, ser dels på sin egen roll och dels på motpartens roll i dialogen länderna emellan. Med sådan kunskap kan EU – och Sverige – undvika misstag i sin egen dialog med Kina.

Rapporten är gjord på uppdrag av Näringsdepartementet och har skrivits av Rolf Höijer och Christer Ljungwall vid Tillväxtanalys kontor i Washington DC respektive Peking. Samordnare av projektet har varit Carl Jeding vid Tillväxtanalys kontor i Stockholm.

Enrico Deiacco

Avdelningschef, Innovation och globala mötesplatser

Stockholm, september 2013

Innehåll

Sammanfattning	7
Summary	8
1 Introduktion	9
2 Bakgrund och kontext.....	10
3 Former för innovationsdialogen	12
4 Vad är syftet – eller syftena – med innovationsdialogen?	15
5 Vad har uppnåtts genom innovationsdialogen?	17
6 Intern samordning och attityder till dialogen	21
7 Sammanfattning och slutsatser	23
7.1 Lärdomar för Sverige och EU	23
8 Källor och metod	25
Referenser	27

Sammanfattning

Denna rapport redogör kortfattat för USA:s och Kinas respektive erfarenheter från innovationsdialogen mellan länderna, huvudsakligen med utgångspunkt i hur dessa erfarenheter har presenterats av ett antal personer från respektive land som deltagit i dialogprocessen. Rapporten adresserar ett antal frågeställningar som: (1) Vilka aktiviteter har funnits inom ramen för dialogen och hur har dialogen organiserats? (2) Vilka syften har funnits bakom dialogen? (3) Vad har uppnåtts inom ramen för dialogen?

En slutsats är att USA har haft ett tydligt handelspolitiskt syfte med dialogen – främst att få tillgång till lokala kinesiska marknader utan diskriminerande villkor. För Kinas del handlar det inte om att ge handelspolitiska eftergifter utan snarare om att föra upp innovationsfrågor på en hög nivå i sin relation med USA, vilket är en konsekvens av det överordnade politiska målet för Kina att bli en mer innovativ ekonomi. Det finns även en mer kortsiktig del där de vill lära hur effektiva innovationssystem kan utformas och vilka faktorer som ger bäst resultat i olika miljöer. USA:s bedömning av utfallet av innovationsdialogen är att den varit ett framgångsrikt sätt att förbättra relationerna med Kina också i handelsfrågor. Det finns sannolikt saker att lära för Sverige och EU i denna länkning av handelsfrågor och innovations- och forskningspolitik.

Summary

This report briefly accounts for the experiences gained from the US-China Innovation Dialogue, mainly as these experiences have been presented by a number of US and Chinese participants in the dialogue. The report addresses several questions, such as: (1) What activities have taken place within the innovation dialogue, and how has the dialogue been organized? (2) What purposes or aims has the dialogue aimed to address? (3) What outcomes have been achieved within the remit of the dialogue?

One conclusion is that the US has had a clear trade policy goal they wished to address in the dialogue – to get access to local Chinese markets without experiencing discriminatory trade practices or market restrictions. From a Chinese perspective the process is not primarily about making trade concessions but rather to bring innovation issues to a high level in its relations to the US. This is a consequence of the top-tier political Chinese goal of becoming a more innovative economy. There is also a more short term goal of learning more about the design of efficient innovation systems, and which components work the best in different settings. The United States' experience of the innovation dialogue is that it has constituted an efficient means of improving trade relations to China. There are most likely lessons to be learned for Sweden and the EU concerning the linking of trade issues to innovation and research policy.

1 Introduktion

President Obamas administration har från amerikansk sida sedan 2010 fört en innovationsdialog med Kinas regering och dåvarande presidenten Hu Jintao.¹ Denna rapport redogör kortfattat för de båda ländernas erfarenheter från denna dialog, huvudsakligen med utgångspunkt i hur dessa erfarenheter har presenterats av ett antal personer från de båda länder som deltagit i dialogprocessen. Rapporten är uppdelad i åtta avsnitt: (1) introduktion, (2) vad är innovationsdialogen, (3) bakgrund och kontext, (4) vad är syftet med dialogprocessen, (5) vad har uppnåtts inom dialogprocessen, (6) intern samordning och attityder till dialogprocessen, (7) slutsatser och sammanfattning. Rapporten avslutas med (8) ett kortare avsnitt om metod och källor.

Kortfattat kan sägas att USA haft tydliga handelspolitiska syften med dialogen nämligen att få ett större tillträde marknader i Kina. Kinas syfte är mer inriktat mot att föra en långsiktigt handelspolitisk diskussion där innovationspolitik är en del och där man på kort sikt vill lära mer om utformningen av effektiva innovationssystem.

---

¹ Xi Jinping efterträdde Hu Jintao som Kinas president i mars 2013.

2 Bakgrund och kontext

Som två av världens största ekonomier är det naturligt att USA och Kina ömsesidigt är intresserade av goda handelsrelationer. Då USA har problem med handelsbalansen och Kina är en stor marknad så är USA intresserat av möjligheterna att exportera till den kinesiska marknaden. Tillträdet till den kinesiska marknaden är därför en viktig fråga för USA. Kina å sin sida har snabb ekonomisk tillväxt baserad på relativt god tillgång till billiga produktionsfaktorer men kommer från ett underläge och har hittills inte visat samma innovationsförmåga som den amerikanska marknadsekonomin. Kinas tillväxt är också starkt beroende av export till marknader i västländer.

USA har under många år haft invändningar mot hur Kina hanterat sin utrikeshandel. Några av de viktigaste klagomålen från amerikansk sida har varit att Kina systematiskt har undervärderat sin valuta för att öka sin egen export, att Kina kopierat produkter som utvecklats i USA och inte respekterat immateriella rättigheter samt att Kina inte givit amerikanska företag tillgång till kinesiska marknader på samma villkor som lokala kinesiska företag. Kina å andra sidan hävdar att USA måste acceptera att landet fortfarande har stora brister i sin institutionella och industriella bas och befinner sig på en betydligt lägre utvecklingsnivå än USA och därför har andra förutsättningar att interagera inom internationell handel.

År 2006 introducerade Kina policybegreppet *inhemsk innovation*, (eng. *indigenous innovation*), som ett koncept för att stärka sin fortsatta ekonomiska utveckling. Tanken var att göra kinesisk ekonomi mer innovativ och därmed också mer produktiv men även att se till att mycket av de innovationer som konsumerades i Kina också skulle ha sitt ursprung i landet.² Kina skulle, enligt amerikanska bedömare, importera innovationer från andra länder och, efter vissa modifikationer, återanvända dem som sina egna innovationer.³ Rädsla för kopiering och bristande respekt för immateriella rättigheter uppstod därför bland amerikanska handelsaktörer. Under 2009 och 2010 införde Kina också olika regleringar med innebörden att för att kunna delta i offentliga upphandlingar behövde företagen ifråga bland annat ha sina intellektuella rättigheter registrerade i Kina. De företag eller produkter som på sådana grunder var godkända för att delta i offentliga upphandlingar listades i särskilda officiella listor, som i USA ofta benämns produktackrediteringskataloger. Dessa listor omfattade sju sektorer och 240 stycken produktgrupper, information om ansökningsförfarande och de kriterier som gällde.⁴ Dokumenten utgjorde med andra ord en förteckning som anger av vem och på vilket sätt den kinesiska staten, på olika nivåer, får upphandla varor och tjänster.

Detta innebar att inhemska kinesiska företag gavs bättre tillgång till den lokala kinesiska marknaden än utländska företag som inte registrerat sina immateriella rättigheter i Kina eller uppfyllde övriga kriterier. Innebörden blev att utländska företag tvingades registrera sina patent etc. i Kina för att kunna delta i offentliga upphandlingar där. Detta sågs dock som riskabelt av vissa företag, till exempel genom att man därmed kunde exponera sig för olovlig kopiering av sina produkter. Många amerikanska företag och myndigheter menade

² Se McGregor, *Chinas Drive for 'Indigenous Innovation'*, US Chamber of Commerce. På engelska uttryckt som: "enhancing original [foreign] innovation through co-innovation and re-innovation based on the assimilation of imported technologies."

³ Se t.ex. Atkinson, R.D., "Enough is Enough: Confronting Chinese Innovation Mercantilism, ITIF, 2012.

⁴ Se arbetsdokument nr 618 från MOST, 15 november 2009; och uppdateringar gjorda av MIIT samt Rådet för Hantering av Statliga Företag och Tillgångar (State-owned Assets and Administration Commission, SASAC).

därför att produktackrediteringskatalogerna innebar en form av handelsdiskriminering som begränsade deras tillgång till de kinesiska marknader som de ville exportera till.

Handels- och valutarelationen mellan USA och Kina har sedan 2009 diskuteras inom ramen för en övergripande '*Strategisk och Ekonomisk Dialog*', (vilket är en fortsättning av tidigare bilaterala dialoger som funnits sedan president George W. Bushs tid). Där har USA och Kina diskuterat de olika övergripande oenigheter som funnits om handeln. Framsteg skedde – åtminstone nominellt– inom ramen för dessa övergripande samtal, men problem uppstod också. Då Kina lanserade sin nya policy kring offentlig upphandling såg USA det som en diskriminerande handelspolicy som begränsade amerikanska företags tillgång till lokala kinesiska marknader. För att kunna hantera dessa frågeställningar föreslog därför USA att man skulle skapa en ny innovationsdialog som ett slags forum för att diskutera dessa problem. Innovationsdialogerna startade därför 2010 som ett slags undersamtal till den övergripande strategiska och ekonomiska dialogen.

3 Former för innovationsdialogen

Innovationsdialogen är en process för kommunikation mellan den amerikanska administrationen och det kinesiska politiska ledarskapet, som har ägt rum sedan 2010. Dialogen rör handels- och innovationsfrågor. Den egentliga dialogen äger rum i form av en rad möten mellan amerikanska och kinesiska representanter, men där finns också vissa kringaktiviteter såsom seminarier, studiebesök och projekt etc. Innovationsdialogen är i sin tur ett slags undersamtal till den mer allmänna bilaterala *'Strategiska och Ekonomiska Dialogen'* inom ramen för vilken USA och Kina diskuterar handelsfrågor på en övergripande nivå.⁵

Inom ramen för innovationsdialogen har det ägt rum cirka sex-sju möten sedan 2010. Mötena sker på två olika nivåer: högnivåmöten, samt möten på expertnivå/handläggarnivå. Högnivågruppen möts en gång per år medan expertnivån möts mer flexibelt vid de tidpunkter då experterna bedömer att det föreligger ett behov. Enligt intervjuerna har expertmötena skett mer frekvent än högnivåmötena. De intervjuade menar också att det huvudsakliga arbetet och meningsutbytet skett på expertnivå och högnivåmötena har snarast beskrivits som formella eller protokollstyrda.⁶ En anledning till denna uppfattning är sannolikt att ett huvudsyfte med dialogen är att dela kunskap och information kring innovationsprocesser.

I högnivåmötena deltar högre representanter och chefer från den politiska ledningen från båda länderna. Innovationsdialogen omfattar från amerikansk sida flera olika ministerier/departement, med State Department, (USA:s utrikesförvaltning), United States Trade Representative, (USTR), Treasury Department, Commerce Department och Vita husets Office of Science and Innovation som de viktigaste parterna. Även på kinesisk sida finns ett motsvarande interdepartementalt upplägg där Ministry of Science and Technology (MOST) är det ledande ministeriet men där deltagare i dialogen också hämtas från Ministry for Industry and Information Technology (MIIT), Ministry of Foreign Affairs (MFA) och Ministry of Foreign Trade and Commerce (MOFCOM).⁷

På expertnivå deltar vissa handläggare från amerikanska myndigheter men flertalet deltagare är fristående experter, till exempel forskare, personer från tankesmedjor och innovationsexperter från större företag. Inte heller är deltagarna tydligt styrda av den amerikanska regeringen. Här skiljer sig Kina åt genom att samtliga deltagare har en direkt anknytning till kinesiska myndigheter även i de fall de utgörs av forskare eller representanter från industrin. Detta innebär i sin tur att de kinesiska representanterna arbetar utifrån en gemensam agenda som är bestämd av centralregeringen i samtycke med olika myndigheter. Detta kan tolkas som att de kinesiska representanterna arbetar utifrån en förutbestämd arbetsordning med klara instruktioner angående arbetet i dialogprocessen. Ledarskapet är starkt definierat och gruppen av deltagare är i förlängningen företrädare för en officiell kinesisk ståndpunkt. Detta ligger väl i linje med att de amerikanska deltagarna ofta uppfattar det som att kinesiska deltagare fått tydliga instruktioner om vilka positioner de

⁵ *The US-China Strategic and Economic Dialogue.*

⁶ *De intervjuade personerna har dock i första hand deltagit i expertnivåmötena varför detta primärt bör betraktas som andrahandsinformation. Det förefaller dock plausibelt eftersom ett av de viktigaste syftena med innovationsdialogen är just utbyte av information om innovationsprocesser på expertnivå, varför det verkar naturligt att expertnivåmötena skulle vara centrala.*

⁷ *Ministeriet för Vetenskap och Teknologi (MOST), Ministeriet för Industri och Informationsteknologi (MIIT), Utrikesministeriet (MFA), Handelsministeriet (MOFCOM).*

ska företräda och vad de ska säga under mötena. Kineserna å andra sidan anser inte att en sådan arbetsordning inkräktar på deltagarnas möjligheter att föra en konstruktiv diskussion. Grupperna som deltar omfattar normalt cirka sju-åtta personer från respektive sida exklusive supportfunktioner.

Skiljelinjen mellan de kinesiska och amerikanska experterna är klar och det bör betonas att de amerikanska experterna är fristående. Enligt egen uppgift har de inte utsetts genom något formellt beslut utan snarare bara tillfrågats individuellt om de är villiga att delta i diskussionen. Från amerikansk sida har därför gruppen inte tillsatts eller konstituerats i någon formell bemärkelse. Snarast framstår gruppen som enskilda 'vise män' som tillfrågats om de vill bidra med sin kunskap och erfarenhet till samtalet. Inte heller finns någon egentlig arbetsordning för gruppens arbete, och från amerikansk sida verkar det inte heller ha utgått några instruktioner angående arbetet i dialogprocessen.⁸ Det verkar heller inte finnas något hierarkiskt ledarskap inom gruppen, utöver att en person kan fungera som ordförande och fördela ordet under diskussionerna. På expertnivån – där huvuddelen av arbetet sker – går det därför inte att säga att amerikanerna är företrädare för någon officiell amerikansk ståndpunkt. Vissa av de intervjuade amerikanska deltagarna menar också att deras uttalanden saknar tyngd i innovationsdialogen eftersom de endast uttalar sig som privatpersoner, inte som representanter för någon organisation eller regering.

Att de amerikanska deltagarna enbart agerar i egenskap av kunniga privatpersoner framgår också av att de inte får någon kostnadsersättning för deltagandet i dialogerna från den amerikanska staten. Inte heller har gruppen någon verksamhetsbudget. De individer som intervjuats menar att givet kostnaden så är deras personliga huvudanledning till att delta i processen att de genom innovationsdialogen får ökade möjligheter att lära sig mer om den kinesiska utvecklingen och ökade möjligheter att träffa och tala med kinesiska experter och befattningshavare som en del av en privat lärandeprocess.

Skillnaden i vad de amerikanska och kinesiska deltagarna representerar riskerar också att leda till svårigheter att bestämma såväl innehåll som nivå i diskussionerna. Från kinesisk sida framhålls att det ibland är frustrerande att inte kunna föra en dialog med beslutsfattare vilket i sin tur leder till viss kortsiktighet i dialogen länderna emellan. Ur detta framträder alltså en klar asymmetri mellan den amerikanska och kinesiska sidan.

Enligt de intervjuade finns det också betydande åsiktsskillnader mellan de olika amerikaner som deltar på expertnivån. I grunden varierar det mellan "hökar" som menar att Kina har en aggressiv merkantilistisk handelspolitik som leder till nackdelar för USA och "duvor" som upplever att Kina i grunden kommer från ett underläge vilket medför att Kinas agerande inte påverkar USA negativt och att det ligger i USA:s eget intresse att ha överseende med att Kina i nuläget gör vad det kan för att förbättra sin position.

Även de kinesiska deltagarna representerar olika syn på USA:s roll i världsekonomin och dess specifika relationer till Kina. USA anses till exempel av vissa kinesiska bedömare föra en protektionistisk handelspolitik gentemot Kina. Gemensamt för dem är dock utgångspunkten att Kina dels bör bedömas från dess faktiska utvecklingsnivå (per capita-inkomst) och därmed ges vissa handelspolitiska fördelar, dels att ekonomins absoluta storlek och den tyngd på den globala arean som detta medför också bör tillgodoses.

Att de amerikanska deltagarna är "privatpersoner" lär enligt vissa också ha bidragit till att göra dialogen öppnare för insyn då USA:s regering inte har kunnat förbjuda deltagarna att

⁸ Förutom några sidorestriktioner i form av att vissa ämnen inte bör diskuteras inom innovationsdialogen.

utåt berätta om diskussionerna inom ramen för innovationsdialogen.⁹ Även här skiljer sig amerikaner och kineser åt. I Kina publiceras ett stort antal dokument som beskriver dialogen och dess övergripande resultat men där protokoll, överläggningar m.m. inom gruppen hålls strikt konfidentiella.

---

⁹ Däremot har det inte visat sig möjligt att ta del av protokoll eller skriftligt dokumentation från innovationsdialogens möten.

4 Vad är syftet – eller syftena – med innovationsdialogen?

Innovationsdialogen inrättades – på USA:s förfrågan – som ett komplement eller en subsidiär till den så kallade *Strategiska och Ekonomiska Dialogen* som på överordnad nivå hanterat diskussionerna kring handelsrelationerna och de mer allmänna ekonomiska relationerna, mellan USA och Kina. Bilden som framträder utifrån intervjuer med både amerikanska och kinesiska deltagare är att det fanns relativt tydliga syften med innovationsdialogen, men att dessa delvis tolkades olika för amerikaner respektive kineser.

För amerikanerna var huvudsyftet – enligt de intervjuade uppgiftslämnarna – att ge amerikanska exportföretag likvärdig tillgång till lokala kinesiska marknader så att de kan konkurrera på samma villkor som de lokala kinesiska företagen. Det innebar vid den här tidpunkten särskilt att Kina skulle överge centrala punkter under policyn 'inhemsk innovation', framförallt de av amerikanerna så kallade produktackrediteringskatalogerna. Vidare anges att kinesernas syfte var att få expertråd kring hur Kinas ekonomi kan bli mer innovativ och den amerikanska sidan förväntades delge dem exempel kring *best practice* angående innovationspolicy.

Från amerikansk sida går det därför relativt lätt att sammanfatta syftet med innovationsdialogen som en slags byteshandel; amerikanerna förväntar sig att kineserna ska sluta med de handelsrestriktioner som produktackrediteringskatalogerna innebär, i utbyte ska amerikanerna ge kineserna information och råd om hur god innovationspolicy utformas.

Från kinesiskt perspektiv framhålls delvis andra aspekter. Uppbackade av statistik i form av en årlig ökning av real BNP med i genomsnitt nio procent under de senaste tio åren och en total faktorproduktivitet som ökar med runt tre procent per år ser kineserna innovationsdialogen som en del i en djupare och längre strategisk dialog mellan länderna där innovation, handel och ekonomisk utveckling är nära sammanvävda. För Kinas regering är byte av utvecklingsmodell till att bli en mer innovativ ekonomi ett överordnat politiskt mål. Detta slår igenom inom alla politikområden, och innebär bland annat en vilja att bredda den strategiska och ekonomiska dialogen med andra länder till att även innefatta innovationsfrågor.

För Kina är det alltså inte frågan om att snävt byta expertråd angående innovationspolitikens utformning mot handelspolitiska eftergifter. Sådan information kan inhämtas i andra former, utanför innovationsdialogen med USA. Snarare handlar det om att utveckla och stärka relationerna med omvärlden på innovationspolitikens område. Kina visar en angelägenhet att öka det internationella samarbetet, kanske framför allt i konkret forsknings- och innovationssamarbete men alltså också rörande innovationspolitik. Kina har ett intresse av att på ett konstruktivt sätt diskutera vilka former av innovationspolitik som lämpar sig bäst för Kina. Båda länder är intresserade av att stärka sin konkurrenskraft och i den här processen är offentlig upphandling en viktig komponent. För Kina ses därför inte innovationsdialogen som en isolerad händelse utan en pågående aktivitet som vävs in i de långsiktiga handelspolitiska överläggningarna.

En specifik fråga som kineserna har visat visst intresse för är rollen för offentliga organisationer i innovationssystemen. Ett genomgående budskap från amerikanernas sida har varit att ett effektivt innovationssystem behöver vara marknadsbaserat, och utnyttja både den kreativitet som finns inom privata företag och också den brukarinformation som kan

fås från konsumenter på marknader. Vidare har amerikanerna ofta kritiserat att Kina har ett så omfattande engagemang av offentliga aktörer i sin innovationsprocess eftersom den offentliga inblandningen delvis ses som handelssnedvidande subventioner och därmed som hämmande för USA:s export till bland annat Kina. Samtidigt har Kina noterat att det amerikanska innovationssystemet också har relativt omfattande offentliga inslag, såsom offentligt finansierade universitet, forskningsråd och statliga forskningslaboratorier. Detta gäller även inslag av direkta subventioner till innovationsintensiva företag inom till exempel miljösektorn. Kineserna har därför också försökt fråga amerikanerna vilka roller i ett innovationssystem som det är rimligt att offentliga aktörer kan fylla. Kanske både för att försöka utforma sitt eget innovationssystem på bästa sätt men också för att påtala för de kritiska amerikanerna att de inte själva har något rent marknadssystem.

Ovanstående innebär att de båda sidorna hade i grunden olika syften för sitt deltagande i innovationsdialogerna. De amerikaner som intervjuats har i grunden alla framställt innovationsdialogen på ett likartat sätt: som en slags byteshandel där amerikanerna ges möjlighet att påverka kinesernas handelspolicy i utbyte mot att amerikanerna ger kineserna goda råd om hur de kan förhöja sin innovationsförmåga. Samtidigt har de kineser som intervjuats konsekvent hävdats att innovationsdialogen måste placeras i ett större handelspolitiskt perspektiv. Varför skulle den kinesiska sidan göra betydande handelspolitiska eftergifter endast i utbyte mot allmänt tillgänglig information om innovationspolicy är ett ställningstagande som ofta framkommer i intervjuer med kineserna.

En konsekvens av detta är att i USA såväl som Kina är, åtminstone från ett innovationspolitiskt perspektiv, innovationsdialogerna länderna mellan ett avgränsat fenomen. Dialogerna är inget som påverkar varken USA:s eller Kinas inhemska innovationspolitik på något identifierbart sätt. Samtidigt verkar innovationsdialogen få betydligt större medial bevakning i Kina än i USA, (där det i stort är ett ämne som inte är allmänt känt eller diskuterat). Detta framstår som relativt naturligt då frågan från USA:s perspektiv inte betraktas som en innovationsfråga, utan egentligen som en rätt specifik handelsfråga.

5 Vad har uppnåtts genom innovationsdialogen?

Enligt de amerikanska källorna har USA huvudsakligen uppnått sitt mål med dialogen, att eliminera kinesernas produktackrediteringskataloger. För amerikanerna ses denna eliminering som ett stort steg fram emot att ge amerikanska företag tillgång till kinesiska marknader på likvärdiga villkor. Detta ses som en avgörande framgång av amerikanerna, särskilt de amerikaner som särskilt ser som sin uppgift att bevaka USA:s handelsintressen. I den utsträckningen ses också innovationsdialogen som en framgång.

Andra bedömare menar att denna eliminering bygger på ett tidigare direktiv till den kinesiska regeringen av landets dåvarande president Hu Jintao direkt efter statsbesöket i USA i januari 2011 och saknar direkt anknytning till innovationsdialogen. Målsättningen med direktivet var att påbörja en uppdatering av de regelverk som styr offentlig upphandling vilket senare följdes av ett officiellt uttalande från den kinesiska sidan i samband med att Kina och USA möttes för den återkommande Strategiska och Ekonomiska Dialogen i maj samma år och därefter i november i samband med *'Joint Commission on Commerce and Trade'* där det sistnämnda mötet behandlade frågan i sak. Enligt de kinesiska deltagarna var frågan beträffande produktackrediteringskatalogerna av underordnad betydelse under själva innovationsdialogen.

Att Hu Jintao beslutade att uppdatera regelverket för offentlig upphandling (produktackrediteringskatalogerna) är, enligt kineserna, i sig inte ett resultat av innovationsdialogen. Den kinesiska sidan återkommer regelbundet till att detta i stor utsträckning är ett resultat av en anpassning till de regler som Kina förband sig till i samband med medlemskapet i Världshandelsorganisationen, WTO, år 2001. Det är också möjligt att Kina skulle kunna ha nått fram till ett sådant ställningstagande genom att de internt gjort bedömningen att det är mest gynnsamt för Kina självt, utan hänsyn till USA:s ställningstagande i frågan. Samtidigt är det svårt i sammanhanget att helt bortse från påtryckning från amerikanskt håll. Huvudtesen är dock att kinesernas beslut att ändra på reglerna kring offentlig upphandling inte nödvändigtvis är ett direkt resultat av innovationsdialogen. Även om amerikanerna nått sitt syfte är det därför inte tydligt att det är just genom innovationsdialogen som man uppnått syftet.

Oavsett den kinesiska politiska ledningens beslut att eliminera dessa handelshinder – eller snarare att förändra reglerna för offentlig upphandling – finns dock fortfarande tvivel kvar bland amerikanerna angående i vilken utsträckning Kina verkligen har implementerat förändringarna eller inte. Eftersom beslutet fattades av Kinas centrala politiska ledning är USA särskilt oroade över om beslutet kommer att implementeras på lokal nivå i Kina. Detta är också intressant i bemärkelsen att när frågan överhuvudtaget diskuterades under innovationsdialogen 2012 handlar det, enligt de kinesiska deltagarna, om just en ofullständig implementering av de åtgärder den kinesiska regeringen föreslagit samt kritik av uppföljning och kontroll.

Den kinesiska regeringens förändringar i regelverket kring offentlig upphandling har fått uppskattning från amerikansk sida. Ett problem med processen är dock att centralregeringen fattar de övergripande besluten om förändringar beträffande offentlig upphandling samtidigt som faktiska upphandlingsbeslut ofta sker på provins- eller lägre administrativa nivåer. Samtidig har nio provinser undvikit att redovisa sina åtgärder och det finns en tendens att skriva om regelverket snarare än att öppna upp för konkurrens på lika villkor. Exempel på detta är Inre Mongoliet som i sitt regelverk för offentlig upphandling

för perioden 2013–14 anger att provinsregeringen och lägre administrativa enheter aktivt skall uppmuntra inhemsk innovation genom offentlig upphandling som då skall ge företräde för inhemska företag såtillvida de uppvisar motsvarande kvalitet och pris som övriga konkurrenter. En sådan prioritetsordning anses, enligt intervjuade kinesiska experter på området, med stor sannolikhet vara vägledande på lägre administrativ nivå i ett större antal områden. Våren 2013 redovisade *The US-China Business Council* en undersökning där 85 procent av de tillfrågade amerikanska företagen uppgav att de inte kunnat se några mätbara effekter av den kinesiska regeringens arbete med att eliminera handelshinder inom området.

Utfallet av den i augusti avslutade offentliga upphandlingen kring utbyggnad av infrastruktur för 4G i Kina ger visst stöd till resultatet från undersökningen. Av de nio företag som deltog i upphandlingen tilldelades de tre största utländska aktörerna på den kinesiska telekommarknaden 11 procent vardera av kontraktets totala värde, dvs. en sammanlagd andel om 33 procent. Motsvarande andel för de två största inhemska aktörerna uppgick samtidigt till 26 procent vardera vilket motsvarar 52 procent av kontraktets totala värde.¹⁰ Den ojämlika tilldelningen upplevs som mycket kontroversiell av de utländska aktörerna.

Amerikanska företrädare ser därför att nuvarande och kommande rundor av innovationsdialogen bör se till att beslutet verkligen implementeras på lokala marknader. Amerikanerna menar att de nu har goda möjligheter att få lokala kinesiska politiker att öppna sina lokala marknader för likvärdig konkurrens eftersom amerikanerna kan påtala att ett beslut fattats på central nivå i Kina. Bland annat är amerikanernas avsikt att flera av de kommande mötena inom ramen för innovationsdialogen ska äga rum på olika orter i de kinesiska provinserna för att därmed säkra att marknaderna ifråga verkligen öppnas.

Det finns också saker som amerikanerna inte har uppnått, saker som kineserna inte medgivit till USA i dialogen. Vissa amerikaner menar att de inte medgivits transparens och insyn i den kinesiska policyprocessen. Trots att de frågat den kinesiska sidan är det för dem oklart vilka kinesiska aktörer som kan fatta vilka policybeslut, när besluten ifråga har fattats, i vilka organ de fattats, och på vilka grunder de fattats. Därför är det ibland också svårt för amerikanerna att förstå kinesernas motiv eller argument för att införa vissa handelshinder som förefaller problematiska för amerikanerna och denna brist på information och förståelse har gjort det svårare att diskutera problemen vidare mellan de båda länderna. En annan sak kineserna inte velat diskutera är, enligt amerikanerna, att Kina försöker tvinga fram teknologiöverföring. Likaså har kineserna vägrat diskutera valutafrågor, något som den kinesiska sidan inte anser tillhöra innovationsdialogen.

Vad har då uppnåtts från den kinesiska sidan? Kineserna har varit entusiastiska angående innovationsdialogen för att den medfört en lärandemöjlighet och också för att innovationsdialogen av Kina ses som ett mer konstruktivt diskussionsforum där de slipper sitta på de anklagades bänk vad gäller diverse överträdelse av handelsnormer etc. Innovationsdialogen är i det här perspektivet för kineserna precis vad den amerikanska sidan föreställer sig – en förhållandevis rak och öppen diskussion om innovationsprocesser. Samtidigt är det där skillnader i dialogens djupare mening uppstår. Innovationsdialogen har för kineserna aldrig varit ett forum där man haft för avsikt att göra stora eftergifter på det handelspolitiska området i utbyte mot allmänt tillgänglig kunskap. Istället har den dels

¹⁰ Uppgifterna är preliminära och publicerades i t.ex. SvD 26 augusti:
http://www.svd.se/naringsliv/branscher/teknik-och-telekom/ericsson-far-mindre-an-vantat-nar-kina-skaffar-4g_8454540.svd

setts som en del av den långsiktiga dialogen länderna emellan, dels som ett led för experter inom innovation att träffas och lära mer av varandra. Den kinesiska entusiasmen har delvis svalnat över tid dels därför att kineserna även i detta forum upplevt att de blivit kritiserade för sin diskriminerande handelspolicy och dels för att innovationsdialogen i sig inte varit en dialog beslutsfattare emellan och dessutom handlade mindre om innovation och tekniköverföring (vilket också de intervjuade amerikanerna uppfattat). Detta är dock inte det samma som att kineserna inte fått ut någonting av innovationsdialogen då arbetet ur ett kinesiskt perspektiv är mycket långsiktigt. Detta innebär i sin tur att USA och Kina har delvis olika syn på såväl innehåll som betydelsen av innovationsdialogen.

Den amerikanska sidan har tolkat innovationsdialogen som ett verktyg för kineserna att lära sig om effektiva innovationssystem och att kineserna i denna inte alltid känner att de nått den kunskapsöverföring de hoppats på. Enligt en av de intervjuade amerikanska deltagarna har kineserna en förenklad mekanistisk syn där de ser innovationssystemet lite som en maskin. Enligt denna föreställning skulle det huvudsakligen handla om att trycka på några rätt tydliga knappar eller dra i några tydliga spakar för att ställa in innovationsmaskinen på ett sådant sätt att den producerar så mycket innovationer som möjligt. Enligt den amerikanske deltagaren är detta ett missförstånd eftersom ett innovationssystem är ett komplext och svåröversägbart system och också ett system baserat på att beslutsfattandet är decentraliserat och utspritt över en stor mängd aktörer i en innovativ marknadsekonomi. Vidare är den amerikanska ekonomin också baserat på fria marknader och privata äganderätter på ett sätt som vore oförenligt med den långtgående politiska styrningen i Kina.

Bortsett från de långsiktiga målen med innovationsdialogen där den utgör en viktig del av de övergripande strategiska diskussionerna med USA innebär dialogen för Kinas del ett tillfälle att diskutera olika innovationssystemers funktion och resultat. Detta är ingenting unikt utan sker med flera länder och inom en mängd olika områden och olika politiska nivåer. Från kinesiskt håll upplevs inte det egna politiska systemet som ett hinder för forskning, utveckling och innovation. Däremot anser kineserna det av största vikt att förstå vilka faktorer som ger bäst resultat i olika miljöer. Med den här kunskapen kan Kina sedan passa in olika komponenter i sin egen miljö. Kineserna förstår mycket väl att frågorna är av komplex art. Givet den utgångspunkten framstår det ändå som att kineserna kunnat uppnå önskade fördelar från informationsöverföringen inom dialogen.

Att innovationsdialogen fungerat som ett forum för Kina att lära sig expertkunskap om innovationsprocesser förklarar sannolikt också varför expertnivån anses spela så stor roll. Det är i samtalen experter emellan som kineserna ser att de haft störst möjlighet att lära sig om effektiva innovationssystem. Vidare anses de mer informella diskussionerna på handläggarnivån vara mer passande för att överföra sådan expertbaserad information.

Med detta följer det naturligt att kineserna är ivriga att både diskutera informationsutbyte och att sätta i gång med fördjupade samarbetsprojekt, bland annat inom följande områden:

- Studier av sektoriella eller branschspecifika innovationsmönster
- Utveckling av indikatorer för att mäta innovationsförmåga
- Studier av subnationell och regional innovationspolitik och innovationskluster
- Försök att med USA:s hjälp skapa en kinesisk innovationsakademi
- Ansträngningar att öka FoU-samarbete och teknologiöverföring över gränserna

Projekten är ännu inte igångsatta så det är svårt att kommentera vilket innehåll de kommer få, eller om de kommer möta de olika parternas förväntningar eller inte. Amerikanerna bedömer dock att Kina är nöjda med att innehållet i diskussionen kring utformningen av effektiva innovationssystem på detta sätt blivit mer konkret än tidigare.

6 Intern samordning och attityder till dialogen

Det har redan konstaterats att amerikaner och kineser haft delvis olika syften med, och attityder till, innovationsdialogen. Den amerikanska bilden av dialogen kan sammanfattas i några punkter.

För det första ses innovationsdialogen som en relativt avgränsad process, som inte har några återkopplingar till hur USA utformar sin egen innovationspolitik. Processen har setts som avgränsad till relativt specifika syften och utöver det har den ett begränsat allmänintresse. Det förefaller också vara ett mycket litet antal personer i Washington som överhuvudtaget känner till innovationsdialogen.

För det andra ses innovationsdialogen över tiden som en amerikansk framgång i och med att den har bidragit till att kineserna fattat beslutet att eliminera sina produktackrediteringskataloger. (Som framgått tidigare är det dock inte klart att detta beslut är ett direkt resultat av just innovationsdialogen.) Innovationsdialogen betraktas också som värdefull för att den skapat (ytterligare) ett forum där amerikanerna kan konfrontera Kina angående de handelsrestriktioner de infört.

För det tredje är bilden av innovationsdialogen dock inte odelat positiv i USA. Republikanerna har i mer allmänna termer ifrågasatt om inte Obama intar ett alltför mjukt förhållningssätt i relation till Kina, (som de uppfattar som protektionistiskt). Exempelvis har John Holdren, chef för Office of Science and Technology (OSTP), och en av de amerikanska ledarna för innovationsdialogen blivit utfrågad av kongressen om sitt agerande i förhållande till Kina. Inom ramen för innovationsdialogen har det särskilt ifrågasatts om det skulle vara särskilt klokt av USA att ge goda råd till Kina om hur de kan bli mer innovativa och effektiva. Det är känsligt om initiativet framstår som någon form av biståndsprogram som syftar till att lyfta Kinas ekonomi. Om Kina genom dialogen verkligen lär sig bli mer innovativt är ju risken att Kina blir alltmer konkurrenskraftigt i förhållande till USA och att det leder till att USA:s relativa ställning på världsmarknaderna försvagas.

Här uppstår också intressanta frågor kring hur internt koordinerade de olika amerikanska parterna varit i innovationsdialogen. Vissa av de intervjuade amerikanerna menade att det fanns olika förhållningssätt till dialogen inom USA. Dels påtalar de att Office of the United States Trade Representative (USTR) ska ha varit mer restriktiva i förhållande till Kina och också mest intresserade av att lösa handelsfrågan medan Vita Husets OSTP skulle vara mer tillmötesgående i förhållande till Kina och också mer intresserade av diskussionerna kring innovationspolitik. Flera har också påtalat att chefen för OSTP har en god och förtroendefull personlig relation till sin kinesiske motpart Wan Gang vilket ska ha underlättat diskussionerna. Samtidigt ska Kongressen ha begränsat Holdrens mandat att agera i förhållande till Kina. Den allmänna bedömningen bland de intervjuade har varit att i USA har USTR, och handelsfrågorna, har varit mer dominerande än OSTP och innovationsfrågorna i innovationsdialogen.

För det fjärde är amerikanernas samlade bild att kineserna varit entusiastiska till innovationsdialogen, både för att de inte skulle bli lika kritiserade inom denna dialog som de varit inom de rena handelssamtalen inom ramen för den strategiska och ekonomiska dialogen; och för att de skulle få lära sig mer om innovation. Dock menar vissa amerikaner att kineserna numera är desillusionerade om innovationsdialogen, både för att den om-

fattade för lite meningsfullt policylärande (om innovationsprocesser) och för att den innehållit alltför mycket av kritik mot Kinas protektionistiska handelspolitik.

Också vad gäller Kina så uppstår intressanta frågor kring hur väl samordnade de varit internt. Vissa av de intervjuade amerikanerna ser innovationsdialogen i kontexten av olika politiska grupperingar inom Kinas politiska system. De menar att liberala element i Kina sett mest positivt på dialogen, och också att dessa liberala element, (MOST), skulle ha stött innovationsdialogen med USA för att den skulle ha stärkt deras ställning i förhållande till andra, mer konservativa, grupperingar inom Kina. Amerikanerna säger sig ha gillat att de fått träffa personer från olika myndigheter och ministerier i Kina samtidigt eftersom det ökat amerikanernas förståelse för hur olika beslut och ställningstagande etc. fattas i Kina. Detta anses ha minskat de enskilda kinesiska företrädarnas möjlighet att undvika att svara på specifika frågor med hänvisning till att någon annan myndighet är ansvarig för just den frågan. Vissa amerikaner har också värdesatt att innovationsdialogen har gett dem möjlighet att träffa lokala kinesiska makthavare som annars är svåra att få tillgång till.

Rivaliserande grupperingar är ofta förekommande inom kinesisk offentlig förvaltning och i den bemärkelsen kategoriserar utomstående ofta olika aktörer som mer fristående och liberala eller alternativt som mer partivänliga. Detta är en viktig del av kinesisk politik och som skapar utrymme för diskussioner inom förvaltningen. I praktiken håller dock regeringen en hård kontroll över olika ministerier och myndigheter och därmed kan det också antas att de kinesiska deltagande ministerierna och myndigheterna varit betydligt mer samordnade än vad som syns utåt. Inom detta uppvisar kinesiska myndigheter ofta en pragmatisk hållning och värderar högt såväl diskussion som utbyte av information och kunskap. I detta värdesätter kineserna innovationsdialogen mycket högt och ser det som ett viktigt verktyg för att förbättra landets egen innovationsförmåga. Samtidigt råder ingen tvekan om den politiska styrningen. I Kina kommer den inhemska innovationspolitiken under överskådlig framtid utformas av institutioner som inte bara skapats av den högsta statsförvaltningen utan även kontrolleras av densamma. Det är samtidigt viktigt att notera att den kinesiska regeringen under flera år genomfört kraftiga förändringar i sin handelspolitik och implementerat en lång serie olika program vid sidan av att uppdatera regelverket för offentlig upphandling, allt med syftet att utveckla den inhemska industrin och underlätta framväxten av internationella storbolag.

7 Sammanfattning och slutsatser

Innovationsdialogen har från amerikansk sida rört ett mycket specifikt och avgränsat fenomen. Från amerikansk sida har dialogen haft ett tydligt definierat syfte – att begränsa handelshinder som utgör restriktioner för amerikanska företag att få tillträde till kinesiska marknader. Från amerikansk sida har innovationsdialogen nästan enbart setts som en handelsfråga, inte en innovationsfråga. Överföring av information om innovationspolitik har – ur amerikansk synvinkel - nästan enbart lagts in i dialogen som en slags belöning för Kina att medge de handelsfördelar som USA själva har eftersträvat. Från amerikansk sida upplever man att Kinas deltagande i dialogen motiveras av önskan att ta del av information om hur innovationssystem ska utformas. Slutligen förefaller det också som om olika parter från de olika länderna haft lite olika attityd till dialogen.

För Kinas del handlar det inte om att ge handelspolitiska eftergifter utan snarare att placera landets egen innovationsstrategi i en långsiktig handelspolitisk diskussion samt en mer kortsiktig del där de vill studera utformningen av effektiva innovationssystem. För Kina handlar det om att på ett konstruktivt sätt diskutera vilka former av innovationspolitik som lämpar sig bäst för Kina. Båda länder är intresserade av att stärka sin konkurrenskraft och i den här processen är offentlig upphandling en viktig komponent. För Kina ses därför inte innovationsdialogen som en isolerad händelse utan en pågående aktivitet som vävs in i de långsiktiga handelspolitiska överläggningarna.

I det kortare perspektivet förefaller det sannolikt att innovationsdialogerna kommer att fortsätta. Från amerikansk sida vill man upprätthålla dialogen som en process för att övervaka att Kinas beslut att uppdatering av regelverket kring offentlig upphandling verkligen implementeras. Kineserna å sin sida verkar angelägna om att nu fullfölja de olika underprojekt som kan ge dem mer konkret kunskap om hur innovationssystem ska utformas.

7.1 Lärdomar för Sverige och EU

Sverige för idag en forsknings- och innovationsdialog med Kina såväl bilateralt som genom EU. Det är uppenbart att Kina lägger stor vikt vid att utveckla sin innovationsförmåga samt att man ser det som viktigt att detta behöver ske i samarbete med omvärlden.

Det som skiljer Sveriges och EU:s innovationssamarbete med Kina från den kinesisk-amerikanska innovationsdialogen är att man i den senare tydligt har kopplat samman innovationsfrågor med handelspolitiska frågor. De amerikanska deltagarna i dialogen uttrycker att denna sammanlänkning av frågorna varit framgångsrik – USA har i huvudsak uppnått sina syften med dialogen. Genom att länka samman politikområdena och inte minst genom att samla de kinesiska aktörerna till en sammanhållen diskussion med deltagare från olika ministerier och myndigheter minskar möjligheterna för den kinesiska sidan att hänvisa till att de inte kan diskutera vissa aspekter eller politikområden eftersom det är någon annan aktör som ansvarar för dessa.

Kinas starka fokusering på att öka sin innovationskraft ger en möjlighet för Sverige och EU, som i Kina uppfattas som attraktiva samarbetspartners inom forsknings- och innovationsområdet, att utnyttja denna styrkeposition för andra områden där man uppfattar det som angeläget att nå framsteg i dialogen med Kina såsom till exempel handelspolitiska frågor.

En faktor som tycks viktig för att dialogen ur ett amerikanskt perspektiv setts som framgångsrik är att man har haft ett tydligt definierat fokus för dialogen – att liberalisera de kinesiska upphandlingsreglerna. Man kan anta att det vore svårare att såväl uppnå som konstatera ett framgångsrikt resultat om målsättningen varit bredare och mer diffus. Om Sverige och EU ska försöka länka samman innovations- och handelsdialogerna är det förmodligen angeläget att på motsvarande sätt som USA gjort identifiera ett tydligt avgränsat mål som man vill uppnå.

En annan svårighet att hantera är samordningen av aktörer på den svenska respektive europeiska sidan. För att man ska kunna länka samman de olika politikområdena krävs att aktörerna har en gemensam agenda och målsättning. Detta kan vara svårt nog på nationell nivå och är förstås ännu mer komplext på EU-nivå.

Trots dessa svårigheter tycks exemplet från den amerikansk-kinesiska innovationsdialogen visa att det finns vinster med att länka samman forsknings- och innovationsfrågorna med handelspolitiska frågor – vinster som går förlorade om man bedriver de båda dialogprocesserna i separata stuprör.

8 Källor och metod

Denna rapport har i stort sett baserats på semistrukturerade intervjuer med ett antal personer som antingen deltagit i innovationsdialogen på expertnivån eller med god insyn i processen. Dessa personer är:

Dr. Larry Grippo, Senior trade policy analyst, US State Department. Deltagare i innovationsdialogen, samt ansvarig handläggare för innovationsdialogen på US State Department.

Dr. Robert Atkinsson, Director of the Information Technology and Innovation Foundation, (en Washingtonbaserad think tank), samt deltagare i innovationsdialogen på expertnivå.

Prof. Dennis Simon, Professor i sinologi och ledande amerikansk Kinaforskare från Arizona State University, samt deltagare i innovationsdialogen på expertnivå.

Mr. Daniel Griswold, President för National Association for Foreign Trade Zones, en Washingtonbaserad handelssammanslutning, samt mångårig handelsanalytiker i Washington.

Prof. Xue Lan, Professor Tsinghua University, School of Public Policy and Management. Senior Fellow at Brookings Institutions, USA.

Dr. David Dollar, U.S Department of the Treasury, Embassy of the United States of America, Beijing.

Prof. Huang Ping, Professor China Academy of Social Sciences. Director Institute of American Studies.

Prof. Huo Deming, Professor Peking University. Director China Center for Energy and Development.

Prof. Sujian Guo, Professor San Fransico State University. Director for US-China Policy Studies, and Vice-dean Fudan University School of Political Science.

Dr. David Tullock, Economic officer, Embassy of the United States of America, Beijing.

Prof. Xingyuan Feng, Professor Unirule Institute of Economics, and China Academy of Social Sciences.

Prof. Zhou Longchao, Director of European Affairs, International Cooperation Department, Ministry of Science and Technology, Beijing.

Prof. Xu Kuangdi. Professor and Honorary President of China Academy of Engineering.

Rapporten är skriven så att specifika kommentarer inte ska vara hänförliga till enskilda individer. Att basera rapporten på intervjuer med ett urval av deltagare i dialogen medför naturligtvis en risk för att individuella subjektiva bedömningar ska få alltför stort genomslag i rapporten. Risker förefaller dock begränsad eftersom de olika individernas utlåtanden har sammanfallit på nästan alla punkter, varför det verkar osannolikt att någon av dem skulle utgöra en "outlier". Det har varit svårt att hitta skriftlig dokumentation, såsom protokoll etc. Viss dokumentation finns enligt de intervjuade personerna, men den är inte tillgänglig för allmänheten. I övrigt baseras visst bakgrundsmaterial i rapporten på skriftliga källor. I Kina är tillgången på allmän information kring innovationsdialogen förhållandevis stort och det har inte inneburit några svårigheter att diskutera några ämnen

kring dialogen. Det har däremot varit omöjligt att få tillgång till kinesiska officiella dokument beträffande innovationsdialogen.

Referenser

Atkinson, Robert, 2012, *Enough is Enough: Confronting Chinese Innovation Mercantilism*, ITIF; Washington DC.

Bichler, Josef och Schmidkonz, Christian, 2012. *The Chinese Indigenous Innovation System and its Impact on Foreign Enterprises*, Munich Business School Working Paper 2012-01.

Grams, Richard, 2010, *What's Next in China's Indigenous Innovation Program?* Insight, September

McGregor, James, 2012, *Chinas Drive for 'Indigenous Innovation'*, US Chamber of Commerce

Morrison, Wayne, 2011. *China-US Trade Issues*, Washington, DC; Congressional Research Service.

US China Business Council, 2011, *Issues Brief, China's Domestic Innovation and Domestic Procurement Policies*

US China Business Council, 2013, *Issues Brief, Status Report: China's Innovation and Government Procurement Policies*

Wolf, Alan Wm, 2011, *China's Indigenous Innovation Policy*, testimony before the U.S. China Economic and Security Review Commission, Washington DC.

Tillväxtanalys, myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, är en gränsöverskridande organisation med 60 anställda. Huvudkontoret ligger i Östersund och vi har verksamhet i Stockholm, Brasilia, New Delhi, Peking, Tokyo och Washington D.C.

Tillväxtanalys ansvarar för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser och därigenom medverkar vi till:

- stärkt svensk konkurrenskraft och skapande av förutsättningar för fler jobb i fler och växande företag
- utvecklingskraft i alla delar av landet med stärkt lokal och regional konkurrenskraft, hållbar tillväxt och hållbar regional utveckling

Utgångspunkten är att forma en politik där tillväxt och hållbar utveckling går hand i hand. Huvuduppdraget preciseras i instruktionen och i regleringsbrevet. Där framgår bland annat att myndigheten ska:

- arbeta med omvärldsbevakning och policyspaning och sprida kunskap om trender och tillväxtpolitik
- genomföra analyser och utvärderingar som bidrar till att riva tillväxthinder
- göra systemutvärderingar som underlättar prioritering och effektivisering av tillväxtpolitikens inriktning och utformning
- svara för produktion, utveckling och spridning av officiell statistik, fakta från databaser och tillgänglighetsanalyser

Om Working paper/PM-serien: Exempel på publikationer i serien är metodresonemang, delrapporter och underlagsrapporter.

Övriga serier:

Rapportserien – Tillväxtanalys huvudsakliga kanal för publikationer.

Statistikserien – löpande statistikproduktion.

Svar Direkt – uppdrag som ska redovisas med kort varsel.